

గ్రామ పంచాయితీల బిల్లుపై డా॥బి.ఆర్.అంబేద్కర్

అభిప్రాయాలు - ఒక విశేషం

గ్రామపంచాయితీ వ్యవస్థ అనగానే సాధారణంగా అందరికీ గుర్తుకొచ్చేది మహాత్మాగాంధీ. ఎదుకంటే, అప్పటి గ్రామీణ వ్యవస్థలను ఆయన ‘రిపబ్లిక్లు’గా అంటే ప్రజాసామ్యబద్ధ పాలన నిలయాలుగా భావించి, వాటి విస్తరణకు అనేక సలహాలు ఇచ్చారు. ఇది ఓ కోణం అయితే, రెండో కోణం రాజ్యాంగ నిర్మాత, బాబాసాహేబ్ డా॥బి.ఆర్.అంబేద్కర్. ఈయన ఆనాటి గ్రామీణ వ్యవస్థలను అప్రజాసామిక వ్యవస్థలుగా అభిప్రాయపడ్డారు. ఒకరు బానిసత్వం నుంచి విముక్తికి పోరాడారు. మరొకరు భావిభారత నిర్మాణానికి కృషి చేశారు.

1933 జనవరి, ఫిబ్రవరి మాసాల్లో బొంబాయి శాసనసభ సమావేశాల్లో అప్పటి ‘గ్రామపంచాయితీల బిల్లు’పై డా॥అంబేద్కర్ మాట్లాడిన విషయాలను పరిశీలించడం ద్వారా ఆయన అభిప్రాయాలను కొంతవరకు తెలుసుకోవచ్చు.

1933లో బొంబాయి ప్రైసిడెన్సీ శాసనసభలో అప్పటి స్థానిక పాలనకు సంబంధించిన మంత్రి గ్రామాలకు స్వపరిపాలనాధికారాలు ఇచ్చే క్రమంలో ‘గ్రామ పంచాయితీల బిల్లు’ను చర్చకు ప్రవేశపెట్టారు. అధికార వికేంద్రీకరణ మంచి ప్రక్రియ అని, ఆహ్వానిస్తూనే ఆ బిల్లుపై అప్పటి పరిస్థితుల్లో తన అభిప్రాయాలను డా॥బి.ఆర్.అంబేద్కర్ వ్యక్తపరిచాడు. వాటిని వరుస క్రమంగా పరిశీలించాం.

మొదటి అంశం: “గౌరవనీయులైన మంత్రివర్యులు ప్రధానమైన స్థానిక పాలనకు సంబంధించి గ్రామ పంచాయితీల బిల్లును ప్రవేశపెట్టి, వారం రోజుల్లో ఆమోదించవలసిందిగా కోరారు. కాని దీనిని కేవలం పరిపాలన పరంగానే చూడక, ప్రజల స్వచ్ఛ, జీవన విధానం, కనీస అవసరాలు, ఆర్థిక వనరులు, వాటిపై వారి హక్కులు వంటివి ఎన్నో పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉంది. కాబట్టి దీనికి ఏడు రోజులు కాక, ఏడు నెలల గడువు ఇచ్చి, సమగ్రంగా పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉందని నేను భావిస్తున్నాను” అని డా॥అంబేద్కర్ అభిప్రాయపడ్డారు.

దీనికి కారణం మన దేశ గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ప్రజలు నిరక్షరాస్యత, కులవ్యవస్థ మునుగులో, మూడాచారాలతో విడిపోయి బతుకుతున్నారు. కొందరిని ఎక్కువ, మరికొందరిని తక్కువగా సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా చూసే ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ప్రజలకు ఇస్తున్న స్వపరిపాలన, న్యాయపరమైన విధులు సమగ్రంగా వినియోగించుకోగలుగుతారా? అనేది నాకున్న అనుమానం.

అంటే గ్రామస్థాయిలో స్వపరిపాలనపై ఆప్చటికున్న పరిస్థితుల్లో అవి ఏ విధమైన ప్రభావం చూపుతాయో సమగ్రంగా పరిశీలించాలనేది అంబేద్కర్ అభిప్రాయం. ఆప్చటి గ్రామాల్లో మత ప్రభావం, బంధు ప్రీతి, అంటరానితనం, అసమానతలు ఉన్నవన్నది వాస్తవమైనపడు, గ్రామస్థాయిలో అధికారాలు అందరికీ ప్రజాస్వామ్యబద్ధంగా అందగలవా లేదా అనేది సమగ్రంగా పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. అది మనం అందరమూ అంగీకరించాల్సిన విషయం.

రెండో అంశం : “ఈ బిల్లు పూర్తిగా ప్రజలకు అంగీకారయోగ్యమేనా? లేదా వ్యతిరేకత ఉన్నదా?” అనే అంశాన్ని అంబేద్కర్ అడిగారు. దీనికి కారణం, ఆప్చటి ప్రజలు, ఈ బిల్లు ప్రవేశపెట్టమని అడగలేదు. ఆప్చటి రాజకీయ పార్టీ తన అజెండాలో పేర్కొనలేదు. పైగా సింధ్ రాష్ట్రంలో గ్రామ పంచాయితీలు ఏర్పాటు చేయవద్దని, ఉద్యమాలు చేసిన అనుభవం ఉంది. 1920లో ప్రవేశపెట్టిన గ్రామపంచాయితీల చట్టంపై 1925లో నియమించిన కమిటీ రిపోర్టను, దానిలోని అంశాలు, సలహాలు పరిశీలించకుండా, ఈ బిల్లును ఇంత అత్యవసరంగా ప్రవేశపెట్టడానికి కారణం ఏమిటని డా॥అంబేద్కర్ ప్రశ్నించారు. అందుకనే దీనిని సమగ్రంగా పరిశీలించాలని కోరారు.

మూడో అంశం: జాతీయ భావంపై గ్రామస్థాయిలో ప్రజల అభిప్రాయం, దానిపై ఈ బిల్లు ప్రభావమూ పరిశీలించాల్సి ఉందనే అంశాన్ని అంబేద్కర్ పేర్కొన్నారు. దీనికి కారణం ఆప్చటి ప్రజల్లో కులతత్వం, మితిమీరిన వ్యక్తి పూజా భావం ఉండి, వర్గాలు, చిన్న చిన్న ఆవాసాలుగా విడిపోయి కొంతమంది సర్వస్వతంత్రంగాను, కొంతమంది బానిసలుగాను, మరికొంతమంది మిగిలిన వారితో సంబంధాలు లేకుండా జీవించే గ్రామీణ వ్యవస్థలో, ప్రాచీన కుల పంచాయితీల కారణంగా ‘గ్రామాల సమాజ్య’గానే జీవించడానికి అలవాటువడ్డాయే తప్ప, ఏదో ఓ రాజుపై విధేయత తప్ప ప్రజలందర్నీ ఐక్యంగా ఉంచగలిగే జాతీయ భావాన్ని పెంపొందించే పునాది మన దేశ గ్రామీణ వ్యవస్థలో లేదు. ఈ బంధం ఏర్పడాలంటే, ఇప్పుడున్న అసమానతలు పోయి గ్రామంలో ఉన్న ప్రజలందరూ సమైఖ్యంగా, సమానంగా తమ హక్కులను వినియోగించుకొనే అవకాశం కల్పించగలిగే వ్యవస్థకు పునాది ఏర్పడాలి. దాని ద్వారా ఏర్పడే జాతీయవాదం స్థిరమైందిగా ఉంటుంది. ఆ కోణంలో ప్రస్తుత బిల్లులోని అంశాలు ఉన్నాయో లేదో అని పరిశీలించాలని అంబేద్కర్ అభిప్రాయం.

అసమానతలు పునాదులుగా, భిన్న సంస్కృతులు, సాంప్రదాయాలు, భిన్నతత్వం ఉన్న సమూహాల మధ్య బలవంతంగా ‘ఐక్యత’, ‘జాతీయ సమైక్యత’ అనే భావాలు రుద్దడం వల్ల రావు. జాతీయ భావం రాకపోగా, పరిపాలన పేరుతో, కొన్ని వర్గాల ఆర్థిక వనరులపై, మరికొన్ని వర్గాల వారు అధికారం చలాయించడం వల్ల వారి మధ్య అభిప్రాయం ద్వేషం, తిరుగుబాట్లకు దారి తీస్తుంది.

కాబట్టి జాతీయతా భావం, స్వచ్ఛ, సమానత్వం అనే పునాదులపై నిర్మించగలిగే అంశాలు ఈ బిల్లులో చర్చించాల్సిన అవసరం ఉండని అంబేద్కర్ అభిప్రాయం.

నాల్గో అంశం: ప్రతి గ్రామంలో ప్రజలు అగ్రకులాలు, నిమ్మ కులాలుగా విడిపోయి, కొందరు కనీస అవసరాలకు దూరంగా, దయనీయంగా, బానిసలుగా, అంటరానివారుగా ఉన్నారని, వారికి తగిన న్యాయబద్ధమైన స్వచ్ఛ, సమానత్వం తీసుకొచ్చే అంశాలను చర్చించకుండా దానిని ‘జాతీయ భావం’ అనే ముసుగులో అణచివేయడం, లేదా గుర్తించకపోవడం చాలా దురదృష్టకరమని, ఈ పరిస్థితులున్న ఇటువంటి గ్రామాలను ‘రిపబ్లిక్లుగా’ కీర్తించడాన్ని డా॥అంబేద్కర్ తీవ్రంగా ఖండించారు. రిపబ్లిక్ అంటే బలవంతుడు సర్వహక్కులూ పొందుతూ, బలహీనులను ప్రాధమిక హక్కులకు దూరంగా, బానిసలుగా చేయడం కాదని, సమానత్వం ఉండాలని, దీనిని గుర్తించకపోవడం దురదృష్టకరమని ఆయన విమర్శించారు. బిల్లులో ఈ అంశంపై చర్చించాల్సిన అవసరం ఉండని పేర్కొన్నారు.

ఐదో అంశం: ఈ బిల్లులో నిమ్మ జాతులకు కేవలం ఓటు హక్కు ఇవ్వడం ద్వారా, వారు సామాజిక వ్యవస్థలో, రాజకీయాధికారంలో భాగస్వాములవుతారని భావించడం లేదని తన అభిప్రాయాన్ని తెలిపారు.

దీనికి కారణం, అప్పుడున్న గ్రామాల్లో అణగారిన కులాలు అల్పసంఖ్యాక వర్గాలవారిగా ఉన్నారు. ఎక్కువ గ్రామాల్లో ఇలాంటి పరిస్థితి ఉన్నప్పుడు, సాధారణ ఎన్నికల్లో ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మెజార్ట్ కుల లేదా వర్గాలకు చెందిన సభ్యులు మాత్రమే ఎన్నికవుతారు. అల్పసంఖ్యాకులు ఎప్పటికి ఓటర్లుగానే మిగిలిపోతారు. ఓ మెజార్ట్ హిందూ అగ్రవర్ష అభ్యర్థిపై ఎక్కడా, ఎప్పుడూ, అల్పసంఖ్యాక వర్గాల ప్రతినిధి గెలవలేదు. నిమ్మజాతుల అభిప్రాయాలు, బాధలు, కష్టాలు, సమస్యలు ప్రభుత్వ దృష్టికి, లేదా చర్చకు తీసుకురాలేరు. కాబట్టి వారు అభివృద్ధి చెందలేరు.

కొన్ని వేల సంవత్సరాల నుంచి, కనీస వసతులకు దూరమైన వారిపై ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉండని అంబేద్కర్ అభిప్రాయపడ్డారు. దీనికి పరిష్కారంగా గ్రామ పంచాయితీల బిల్లులో అణగారిన వర్గాలకు ఓటు హక్కుతో పాటు, వారు ఎన్నికల్లో గెలవలేరు కాబట్టి, కనీసం ఓ అభ్యర్థినైనా నిమ్మజాతుల ప్రతినిధిని నియమించడం ద్వారా వారికి రాజకీయాధికారంలో భాగస్వామ్యం కల్పించినపుడు మాత్రమే, వారు మిగిలిన వారితో ‘సమానం’ అనే భావన వస్తుంది. ఈ అంశాన్ని పరిశీలించని పక్కంలో ‘గ్రామపంచాయితీ బిల్లు’ వల్ల వెనకబడిన వర్గాలకు ప్రయోజనం ఏమీ ఉండడని, అలాంటప్పుడు దానిని వ్యతిరేకిస్తానని తన అభిప్రాయాన్ని తెలియజేశారు.

ఈ సందర్భంలో స్వేచ్ఛ, సమానత్వం లాంటి ప్రజాస్వామిక విలువలపై ఆయనకున్న నమ్మకం, ‘సామాజిక న్యాయం కోసం’ ఉన్న తెగింపు మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఆరో అంశం: ప్రజల చేత ఎన్నికైన ప్రజాప్రతినిధులు గ్రామస్థాయిలో స్థానిక స్వపరిపాలనా విధులే కాకుండా, కొన్ని క్రిమినల్, సివిల్ కేసులకు సంబంధించిన (న్యాయపరమైన) విధులు నిర్వహిస్తారు అని ఈ బిల్లులో ఉంది. దీనిని పూర్తిగా వ్యతిరేకిస్తున్నానని అంబేద్కర్ తన అభిప్రాయాన్ని చెప్పారు.

దీనికి కారణాలు కింద తెలిపిన అంశాల ద్వారా మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. “ఓట్ల ద్వారా ఎన్నికైన ప్రజాప్రతినిధులు, గ్రామంలో న్యాయవ్యవస్థకు అధిపతులుగా, న్యాయ నిర్దేశులుగా, సివిల్, క్రిమినల్ కేసులు విచారించడం అనేది నేను ప్రపంచంలో ఏ స్థానిక పాలనా వ్యవస్థలోను చూడలేదు. ప్రజల ఓట్లను ఆశించేవారు, బంధుప్రీతి కలవారు, నిష్పక్షపాతంగా, న్యాయబద్ధంగా వ్యవహరిస్తారని భావించడంలేదు, న్యాయవిధులు వారి ద్వారా నిర్వహించడం వల్ల అందరికీ సమన్యాయం జరుగుతుందని భావించడం లేదు” అని అంబేద్కర్ తన అభిప్రాయాన్ని తెలిపారు.

అంతే కాకుండా, న్యాయవిధులు నిర్వహించేవారికి, న్యాయశాస్త్రంలో శిక్షణ, నిర్ణయాల్లో నిష్పక్షికత, హోదాలో స్వతంత్రత ఈ మూడు ప్రధాన లక్ష్ణాలుగా ఉండాలి. ఇవి లేని న్యాయవ్యవస్థ ద్వారా, ఇప్పుడు గ్రామపంచాయితీ బిల్లులో ఉన్న న్యాయవిధానం ద్వారా ప్రజలకు మేలు కంటే, ప్రమాదం ఎక్కువ జరుగుతుందని, ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. దీనికి మరో ఉదాహరణను సభకు గుర్తు చేశారు. బొంబాయి పైకోర్చులోను, ఇతర ప్రాంతీయ న్యాయస్థానాల్లోను ఐ.సి.ఎస్. సభ్యులు వారికి కొన్ని స్థానాలు కేటాయించమని కోరినప్పుడు, సభలోని వారంతా ఎంతో ఆందోళన చెందాం? కుదరదని అభ్యంతరం చెప్పాం! దానికి కారణం, న్యాయశాస్త్రంలో కనీస శిక్షణ లేని వారు, న్యాయవిధులు నిర్వహించలేరని సభలోని వారంతా అభిప్రాయపడ్డారు. మరిప్పుడు నిరక్షరాస్యులు, న్యాయవ్యవస్థలో ఎటువంటి కనీస శిక్షణ లేని, కులవ్యవస్థ, మూడాచారాలతో గుంపులుగా అసమానతలు కలిగి జీవించేవారు, బంధుప్రీతి ఉన్నవారు, ప్రజల ఓట్లను ఆశించే ప్రజాప్రతినిధులు న్యాయబద్ధంగా వ్యవహరించలేరని, దీని వల్ల బలహీన, అల్పసంఖ్యాక వర్గాలకు మరింత అన్యాయం జరిగే ప్రమాదం ఉందని అంబేద్కర్ సభలోని వారందర్నీ హెచ్చరించారు. దీనికి ఆయన మరో ఉదాహరణ తెలియజేశారు.

ఓ గ్రామంలో అధికులైన హిందువులు, అల్పసంభ్యాకులైన మహమృదీయుల మధ్య చిన్నగొడవ జరిగిదనుకుండాం! హిందువులు కేసును గ్రామపంచాయితీ దృష్టికి తీసుకువచ్చారనుకుండాం! ఓ సంవత్సర కాలంలోనే స్థానిక ఎన్నికలు వస్తాయని అనుకోయి! ఈ పరిస్థితుల్లో హిందువులకు చెందిన ప్రజాప్రతినిధులు ఓ మహమృదీయ నిందితుడై విచారిస్తున్నప్పుడు, వచ్చే ఎన్నికల్లో తమ గెలుపును దృష్టిలో పెట్టుకొని, అధిక సంభ్యాకులైన హిందువులకు అనుకూలంగా తీర్చు చెప్పడం ద్వారా ఎటువంటి నిష్పక్కిక విచారణ లేకుండానే, మహమృదీయడికి శిక్ష విధించే అవకాశం ఉంది. ఎందుకంటే న్యాయవిధుల్లో ఉన్న ప్రజాప్రతినిధులు వారి పదవులకు, వచ్చే ఎన్నికల్లో అధికారంలోకి రావడానికి ప్రాధాన్యం ఇస్తారే కాని, ఓ నిరపరాధికి శిక్ష పడుతుందనేది వారికి అంత ముఖ్యమైన విషయం కాకపోవచ్చు. కాబట్టి ఇన్ని లోపాలున్న బిల్లు మనం నిర్మించుకోబోయే ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థకు చాలా ప్రమాదకరమైందిగా భావిస్తున్నానని అంబేద్కర్ తెలిపారు.

కాబట్టి, ఇప్పుడు ప్రవేశపెట్టిన ‘గ్రామపంచాయితీ బిల్లు’ను అధిక సంభ్యాకులు ఆమోదించినప్పటికీ, గ్రామస్థాయిలో బలహీనవర్గాలు, అల్పసంభ్యాక వర్గాలకు ప్రమాదకరమైన , ప్రజాస్వామ్యానికి వ్యతిరేకమైన, ప్రజల స్వచ్ఛ, స్వాతంత్యాలను భంగపరిచే విధమైన అంశాలు ఉండడం వల్ల, వాటిపై చర్చ జరగకుండా, వాటిని పరిశీలించకుండా, అందరి ప్రయోజనాలు కాపాడే విధంగా వాటిని మార్చకుండా ఉంటే, నేను ఈ బిల్లును వ్యతిరేకిస్తాను, నా అనుచరులూ దీనిని వ్యతిరేకిస్తారని అంబేద్కర్ తన అభిప్రాయాన్ని తెలియజేశారు.

పైన పరిశీలించిన ఆరు అంశాలను ఈ రోజు ఉన్న పరిస్థితులను బట్టి పరిశీలించినట్లయితే, అన్ని అంశాలు న్యాయబద్ధంగానే కనిపిస్తాయి. ప్రతి అంశంలోను, స్వేచ్ఛ, సమానత్వం గురించి, సామాజిక న్యాయాన్ని గురించి డా॥ అంబేద్కర్ ప్రయత్నించారు. అంటే, అప్పటి గ్రామాలు ప్రాచీన కుల పంచాయితీలతో, గుంపులుగా విడివిడిగా ఒకే గ్రామంలో ఉంటూ ఓ కుల సమూహానికి, మరో కుల సమూహానికి సంబంధం లేకుండా, కొంతమంది కులాధిక్యతతో అన్ని అనుభవిస్తా, మరోవైపు నిమ్మకులాల వారిని తక్కువగా చూస్తా, వారు కనీస అవసరాలకు దూరంగా, చాలా దుర్భరమైన పరిస్థితుల్లో ఉంటే, ఇన్ని అసమాన, అసంబద్ధ, అప్రజాస్వామిక అంశాలున్న అప్పటి ‘గ్రామ పంచాయితీల బిల్లు’ ఏ ప్రజాస్వామ్యవాదైనా, కనీసం సమానత్వం, ప్రాధమిక హక్కులు కోరేవారైనా వ్యతిరేకిస్తారు.

ಇನ್ನಿ ಅವಲಕ್ಷಣಾಲನ್ನ ಅಪ್ಪಣಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಉನ್ನಪ್ಪುಡು ವಾಟಿನಿ ಪ್ರಜಾಸ್ಯಾಮ್ಯಾಲಕು ನಿಲಯಾಲನಿ, 'ರಿಪಬ್ಲಿಕ್' ಲನಿ ಎಲಾ ಅನಗಲಂ. ಮನ ದೇಶಂಲೋ ಎನ್ನಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು, ಎನ್ನಿ ಅವಲಕ್ಷಣಾಲನ್ನು ಮನಂ ವೇರೆ ದೇಶಂತೋ ಪೋಲ್ಯಿ ಮಾಟ್ಲಾಡಾಲನು ಕುನ್ನಪ್ಪುಡು ಗೊಪ್ಪಗಾನೆ, ಜಾತೀಯ ಭಾವಂತೋ ಮಾಟ್ಲಾಡುತ್ತಾಂ. ಕಾನಿ, ಮನ ದೇಶಂಲೋ ಮನ ಪ್ರಜಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಶೈಯಸ್ಸಿಗೆ ಆಶಿಂಚಿ ಮಾಟ್ಲಾಡೆಟಪ್ಪುಡು, ಚರ್ಚಿಂಚೆಟಪ್ಪುಡು, ಮಂಚಿ ಲಕ್ಷಣಾಲ ಕಂಟೆ ಚೆಡು ಲಕ್ಷಣಾಲಪೈನೇ ಶ್ರದ್ಧ ಮಾಪಾಲ್ಯಿ ಉಂಟುಂದಿ. ಮಂಚಿ ಲಕ್ಷಣಾಲ ವಲ್ಲ ಮಂಚೆ ಜರುಗುತುಂದಿ. ಕಾನಿ ಪ್ರಮಾದಂ ಚೆಡು ಲಕ್ಷಣಾಲ ವಲ್ಲ ವಸ್ತುಂದಿ. ಕಾಬಟ್ಟಿ ಆನಾಟಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಚೆಡು ಲಕ್ಷಣಾಲೈನ ಕುಲಂ, ಅಸಮಾನತ, ದೋಪಿಡೀ, ಬಾನಿಸತ್ಯಂ, ಅಂಟರಾನಿತನಂ ನಿರ್ಯಾಲನಪೈ ಡಾ॥ ಅಂಬೆದ್ಕೂರ್ ಶ್ರದ್ಧ ವಹಿಂಚಾರು. ಅಪ್ಪಣಿ ಸಾಂಘಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಲ್ಲೋ ಕುಲಾನ್ನಿ ಪೂರ್ತಿಗಾ ರೂಪಮಾಪಾಲನ್ನ ಕೃತನಿಷ್ಠಯಂ, ಆಯನಲೋ ಉನ್ನಂತಗಾ ಮಿಗಿಲಿನ ವಾರಿಕಿ ಲೇಕಪೋವಡಂ, ಕುಲಂ ವಾರಿಕಿ ಪೆದ್ದ ಸಮಸ್ಯೆಗಾ ಕನಿಪಿಂಚಕಪೋವಡಂ, ಭಾರತದೇಶ ಪ್ರಜಲ ದುರದೃಷ್ಟಕರಂ ಅನಿ ಚೆಪ್ಪಕ ತಪ್ಪುಡು. ಅಂದುಕೇ, ಕುಲವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೆಟಿಕೀ ತನ ರೂಪಾಲ್ಯಿ ಮಾರ್ಪುಕುಂಟೂ, ಸಮಾಜ ವೆನುಕಬಾಟುತನಾನಿಕಿ ಕಾರಣಂ ಅವುತುಂದಿ.

ಡಾ॥ಅಂಬೆದ್ಕೂರ್ ಭಾವಿಂಚಿನಟ್ಟು, ನಿರ್ಕೂರಾಸ್ಯೆಲು, ಅಸಮಾನತಲು ಉನ್ನ ಸಮಾಜಾಭಿವೃದ್ಧಿಕಿ ಎನ್ನಿ ಚಟ್ಟಾಲು ಚೇಶಾಮನ್ನಾದಿ ಕಾಡು, ಎಂತ ಚಿತ್ತಪುದ್ಧಿತೋ ಚೇಶಾಂ, ಅಮಲು ಚೇಸ್ತುನ್ನಾಂ ಅನ್ನದೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಂ. ಭಾರತದೇಶಂಲೋ ಕುಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ದಾನಿ ಪ್ರಭಾವಂ ನಿರ್ಯಾಲಿಂಚನಂತ ಕಾಲಂ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರಜಲಕು ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ವಪರಿಪಾಲನ ದ್ವಾರಾ ವಾರಿಕಿಚ್ಚೇ ಅಧಿಕಾರಾಲು, ಹಾಕ್ಕುಲ ದ್ವಾರಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯಂ ವಸ್ತುಂದನಡಂ ಸತ್ಯ ದೂರಂ ಅವುತುಂದಿ. ಸ್ಥಾನಿಕ ಸ್ವಪರಿಪಾಲನ ದ್ವಾರಾ ಪ್ರಜಲಕು ಅಧಿಕಾರಾಲಿವ್ಯಡಂ ಚಾಲಾ ಮಂಚಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯ. ಅಯಿತೆ, ನಾಯಕುಲ ವಿಧಿ ದಾನಿತೋ ಪರಿಮಿತಮೈ, ಒಟ್ಟು ಕೋಸಂ ಪ್ರಚಾರ ಆರ್ಬಾಟಂ ಕಾಕುಂಡಾ, ಅದಿ ಏ ವಿಧಂಗಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗಾಲನು ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಚೇಯಬೋತೋಂದಿ ಅನೇದಿ ಪರಿಶೀಲಿಂಚಕುಂಡಾ ಉಂಡಡಂ, ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಲೇಕಪೋವಡಂ ವಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಜನಂ ಷಾಸ್ಯಂ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರಂ 64 ಸಂವತ್ಸರಾಲ ಮಂಚಿ ಪೇದರಿಕ ನಿರ್ಯಾಲನಕು, ಪ್ರಾಂತೀಯ ಅಸಮಾನತಲು ತೊಲಗಿಂಚಡಾನಿಕಿ ಅನೇಕ ಪಥಕಾಲು ಪ್ರವೇಶಪೆಟ್ಟಿನಾ ಪ್ರಯೋಜನಂ ಲೇದಂಟೆ, ವಾಟಿನಿ ಪ್ರವೇಶಪೆಟ್ಟೇ ಮುಂದು, ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕಂಗಾ ಪರಿಶೀಲಿಂಚಿ, ಹೊತುಬದ್ದಂಗಾ ಚರ್ಚಿಂಚಕುಂಡಾ, ಅವಿ ಭಿನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗಾಲ ವಾರಿನಿ ಏ ವಿಧಂಗಾ ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಚೇಸ್ತುನ್ನಾಯಿ ಅನೇ ಪರಿಶೀಲನಪೈ ಎಕ್ಕುವ ಶ್ರದ್ಧ ಮಾಪಲೇಕಪೋವಡಮೇ ಕಾರಣಂ. ಅಂತೆಕಾಕುಂಡಾ, ಭಾರತದೇಶಂಲೋ ಉನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಷ್ಕಾರಂ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗಂತೋ ಮುಡಿಪಡಿ ಉಂದಿ. ರಾಜಕೀಯ ರಂಗಂಲೋ ಪರಿಪುದ್ಧತ, ಪರಿಪೂರ್ಣತ ಲೇನಂತ ಕಾಲಂ, ಮನ ದೇಶಂಲೋ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರಜಲು ಅಧಿಗಮಿಂಚಲೇರನಿ, ಅಂಬೆದ್ಕೂರ್ ಭಾವಿಂಚಾರು.

డా॥ అంబేద్కర్ పరిశీలన, పరిశోధనంతా చారిత్రక విశేషణ, హేతుబద్ధత కలిగి ఉంటుంది. ఆయన చేసిన ప్రతి రచనలో, ప్రసంగంలో, చర్చల్లో ఇది సృష్టింగా తెలుస్తుంది. మన దేశంలో ఉన్న ప్రతి సమస్యకు ఎంతో చారిత్రక నేపథ్యం ఉంది కాబట్టి అటువంటి పరిశోధనలు అవసరం.

మన దేశంలో పరిశోధనలో సమస్యల పునాదుల గురించి చర్చించేటప్పుడు, వాస్తవికత కంటే ఎక్కువ మంది అంగీకార యోగ్యమైన పద్ధతుల్లో, ఎక్కువ మంది అభినందించగలిగే సూచనలు ఇవ్వడానికి అలవాటుపడ్డారు. ఈ సమస్య ముఖ్యంగా సామాజిక సమస్యల పునాదులు, ‘హిందూ మతానికి’ సంబంధం ఉన్న వాటిపై మన దేశంలో ఎక్కువ మంది సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు ఉదాసీన వైఖరి అవలంబించారు. దానికి కారణం మతపరమైన అంశాల మార్పుకు మన దేశ ప్రజలు అంగీకరించకపోవడం. కానీ వాస్తవానికి సాంఘిక, ఆర్థిక వ్యత్యాసాలు మన దేశంలో మత వ్యవస్థతో ముడిపడి ఉన్నాయి. మతం, కులాన్ని అంగీకరించినంత కాలం, కులం మతంలో భాగమైనంతకాలం, జీవన విధానంలో మతం నుంచి కులాన్ని విడదీయనంత కాలం భారతదేశంలో సమసమాజ నిర్మాణం సాధ్యం కాదని డా॥ అంబేద్కర్ భావించారు.

ప్రస్తుతం ప్రధానంగా మన దేశంలోని సాంఘిక, రాజకీయ, సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు హిందూ సమాజంలో మతంతో ముడిపడిన ‘కులం’ అనే జాడ్యాన్ని పూర్తిగా ప్రజల మనసుల్లో నుంచి తీసివేయకుండా, వారిని మఖ్యపెట్టే పథకాలు, అధికారాలు, చట్టాలు చేయడం ద్వారా ప్రయోజనం లేదు. ఎందుకంటే, అవి కుల ప్రభావానికి నిష్పలమవుతాయని అంబేద్కర్ సృష్టింగా తెలియచేశారు. ఆయన ఆలోచనలే నేడు భారతదేశ సమస్యలకు పరిష్కారాలు.